

বিশ্বাস আৰু নম্ৰভাৱে ঈশ্বৰৰ জাকক (মণ্ডলীক) চলোৱা

গিদিয়ন, এগৰাকী নম্ৰ চলাওঁতা, তেওঁ ঈশ্বৰৰ শক্তিত ভৰসা কৰিছিল।

প্ৰাৰ্থনা : হে প্ৰভু, যিজনৰ সৈন্য বিলাকে ঘটত জুই শিখা কঢ়িয়াই নিছিল, সেই গিদিয়নৰ বিশ্বাসৰ নিচিনাকৈ আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীকো সহায় কৰা।

লৰা-ছোৱালীৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ লগত খাপ খুউৱাকৈ আৰু সিহঁতৰ পৰিপক্কতাৰ সমতা ৰাখি তলত দিয়া বিষয়ৰ পৰা যিকোনো বিষয় বাচি লওঁক।

বিচাৰকৰ্ত্তা ৭ অধ্যায়ৰ পৰা গিদিয়নৰ কাহিনীটি কোনো এগৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী অথবা শিক্ষকক কবলৈ দিয়ক

- মিদিয়নীয়া বিলাকে ইস্ৰায়েল আক্ৰমণ কৰা, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো কাঢ়ি নিয়া, বৰ্ণনা কৰক।
- তেওঁবিলাকে মূৰ্ত্তিপূজা কৰাৰ কাৰণে মিদিয়নীয়াবিলাকক ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকবিলাকক শাস্তি দিবলৈ দিছিল।
- এজন মানুহে ঈশ্বৰৰ লোকবিলাকক বিজয়ী হবলৈ চলাই নিছিল, কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰিছিল, এই কাহিনীয়ে ইয়াকে কয়।

কাহিনীটো বৰ্ণনা কৰাৰ পিছত বিচাৰকৰ্ত্তা ৭ অধ্যায় বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰক।

ভয়াতুৰ লোকবিলাকক ঘৰলৈ পঠিয়াবলৈ কিয় ঈশ্বৰে গিদিয়নক কৈছিল? (২ পদ)

- যুদ্ধৰ সময়ত কোন সৈন্যবিলাকক লগত ৰাখিবলৈ ঈশ্বৰে গিদিয়নক কেনেকৈ দেখুৱাইছিল? (৭ পদ। আচল সৈন্যই পানী পিবলৈ তললৈ মূৰ নোদোঁৱালে। তেওঁলোকৰ হাতেৰে পানী খাওঁতে তেওঁবিলাকে পানী চাই আছিল।)
- শত্ৰুবোৰে যুদ্ধত পৰাজয় হব বুলি তেওঁলোকক সপোনত কি দেখুৱালে? (১৩-১৫ পদ)
- ইস্ৰায়েল সৈন্যই কি তিনিটা বস্তু তেওঁলোকৰ লগত কঢ়িয়াই নিছিল? (১৬ পদ)।
- শত্ৰুৰ সৈন্যক পৰাস্ত কৰিবলৈ ঈশ্বৰে কেনেকৈ ৩০০ চিপাহীবিলাকক ব্যৱহাৰ কৰিছিল? (২০ পদ শিখাবোৰ লুকুৱা চাওঁক। ঘটবোৰ তেওঁলোকে ভাঙিলে আৰু শিঙা বজালে হঠাতে দেখা পোৱা অগ্নিশিখা আৰু হুলস্থুলে আন্ধাৰত পৰস্পৰৰ মাজত যুঁজ কৰি থকা শত্ৰুক বিমোহিত পেলালে।)

গিদিয়নৰ বিজয় কাহিনীৰ কিছু অংশ নাটক কৰি দেখুৱাওক।

- নাটকখন কৰি দেখুৱাবলৈ প্ৰধান উপাসনা চলাওঁতাৰ লগত ব্যৱস্থা কৰক।
- পঢ়াৰ সময়ত লৰা-ছোৱালীক যুগুত কৰক।
- সৰুবোৰক প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ডাঙৰ লৰা-ছোৱালীয়ে সহায় কৰক।
- ডাঙৰ লৰা-ছোৱালীক তলত দিয়া ভাওবোৰ দিয়ক :

বৰ্ণনাকাৰী : কাহিনীটো সংক্ষেপে কওঁক আৰু লৰা-ছোৱালীয়ে কবলগা ভাগবোৰ মনত ৰখাত সহায় কৰক।

ঈশ্বৰৰ মাত

গিদিয়ন : শিঙা, ঘট আৰু অগ্নিশিখা বুজাব পৰা বস্তুবোৰ অথবা ছবি ৰাখক।

মিদিয়নীয়া চিপাহী

- সৰু লৰা-ছোৱালীক দিব লগা ভাওঁবিলাক হৈছে—

ভয়াতুৰ সৈন্য

অসাৱধান সৈন্য। এটা পাত্ৰ লব।

ৰৈ থকা সৈন্য।

শত্ৰু সৈন্য। লগত যাঠি অথবা তৰোৱাল ৰাখিব।

বৰ্ণনাকাৰী : কাহিনীটোৰ প্ৰথম অংশ বিচাৰকৰ্ত্তা ৭:১-৮ পৰা কওঁক। এতিয়া কওঁক, ঈশ্বৰে গিদিয়নক কি কৈছে, শুনক।

ঈশ্বৰৰ মাত : “তোমাৰ অনেক সৈন্যবিলাক আছে। নিজৰ শক্তিতে যুদ্ধত জয়ী হোৱা বুলি ইস্ৰায়েলীয়া বিলাকে ভাবিব। সিহঁতক কোৱা যদি কোনো ভয়াতুৰ, সি উলটি যাওঁক। বাকীখিনিয়ে নিজৰাৰ পানী খাওঁতে চাই থাকিব। যিখিনিয়ে সতৰ্ক হৈ থাকে সিবিলাককহে যুদ্ধলৈ নিবা।

গিদিয়ন : তোমালোকৰ যিবিলাক ভয়াতুৰ ঘৰলৈ উলটি যোৱা, বাকীখিনিয়ে এই নিজৰাৰ পানী খোৱা।

ভয়াতুৰ সৈন্যবিলাক : ভয়তে কঁপি কঁপি কয় মোৰ ভয় লাগিছে, মই ঘৰলৈ যাওঁগৈ (আঁতৰি যায়)

অসাৱধান সৈন্যবিলাক : পাত্ৰটো মজিয়াত থৈ তললৈ মূৰ কৰি পানী চেলেকা যেন দেখুৱায়। তাৰ পিছত চিঞৰি কয়, মই কুকুৰৰ দৰে পানী চেলেকি খাওঁতে ৰখি থকাৰ কথা পাহৰিলোঁ। (পাত্ৰটো তাতে এৰি আঁতৰি যায়)।

পহৰা দিয়া সৈন্য : তোমাৰ হাতেৰে পাত্ৰটোৰ পৰা পানী তুলি আনা। চিঞৰি কয়, মই পানী খাওঁতে ৰখীয়াৰ কামো কৰিম। কেৱল ৩০০ সৈন্য থাকিল, কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক বিজয় দান কৰিব পাৰে।

বৰ্ণনাকাৰী : বিচাৰকৰ্তা ৭:৯-১৯ পদৰ পৰা কাহিনীটোৰ দ্বিতীয় খণ্ড কওঁক, ঈশ্বৰে গিদিয়নক কি কৈছে শুনক।

ঈশ্বৰৰ মাত : শত্ৰুৰ ছাউনিলৈ গৈ তেওঁলোকে কি কৈছে শুনা।

গিদিয়ন : মিদিয়নীয়া সৈন্যৰ পাছফাললৈ লাহেকৈ আগুৱাই গৈ কি কৈছে শুনে।

মিদিয়নীয়া সৈন্য : মই এটা সপোন দেখিলো। যৱৰ এটা সৰু পিঠা মোৰ ছাউনীৰ ফালে বাগৰি আহিল আৰু তন্থটো বিনষ্ট কৰিলে। ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে আমি এই যুদ্ধত পৰাজয় হম।

গিদিয়ন : তোমাৰ সৈন্যবোৰৰ ওচৰলৈ উলটি যোৱা, আৰু কোৱা, হে ইস্ৰায়েলৰ সৈন্য বাহিনীবিলাক, এই যুদ্ধত জয়ী হবলৈ ঈশ্বৰে আমাক সহায় কৰিব। শিঙা আৰু ঘটৰ ভিতৰত জ্বলি থকা আৰিয়াবোৰ ইয়াতে আছে। আমি যেতিয়া আমাৰ ছাউনি পামগৈ তোমালোকে শিঙা বজাবা আৰু ঘটবোৰ ভাঙিবা।

বৰ্ণনাকাৰী : ২০-২২ পদৰ ঘটনাটোৰ তৃতীয় অংশ কওঁক। এতিয়া কওঁক গিদিয়নে কি কয় শুনক।

গিদিয়ন : চিঞৰে, এতিয়া।

পহৰা দিয়া সৈন্য : শিঙা বজায়, ঘট ভাঙে, আৰু জুই শিখা ওপৰলৈ দাঙি ধৰে। তাৰ পিছত চিঞৰি কয়, যিহোৱা আৰু গিদিয়ানৰ তৰোৱাল।”

শত্ৰু সৈন্য : বিমোৰত পৰি ইফালে সিফালে দৌৰি নিজৰ মাজতে কাজিয়া কৰে। আৰু কয়, দেখা পাবলৈ ই অতিশয় ঘোৰ অন্ধকাৰ। ই কিহৰ শব্দ? সেই জুই শিখাবোৰলৈ চোৱা। আমাৰ চাৰিওফালে ঘেৰি আছে। শত্ৰু আমাৰ মাজতে আছে। পলোৱা পলোৱা (পলাই আঁতৰি যোৱা)।

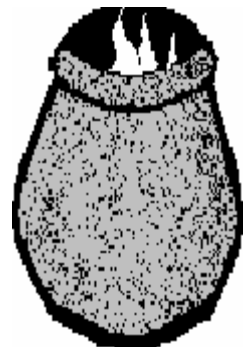
বৰ্ণনাকাৰী : নাটকৰ অন্ত পৰা বুলি কওঁক আৰু ইয়াত সহায় কৰা আটাইকে ধন্যবাদ দিয়ক।

প্ৰশ্ন সোধক। যদিহে লৰা-ছোৱালীয়ে বয়সীয়া সকলৰ নিমিত্তে নাটকখন পৰিৱেশন কৰিছে, তেনেহলে ওপৰত দিয়া একে প্ৰশ্নবোৰকে তেওঁবিলাককো সুধিবলৈ দিয়ক।

আলোচনা : আমি দুৰ্বল হলেও, তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে ঈশ্বৰে আমাক কেনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰে ইয়াৰে আন উদাহৰণবোৰ কি কি? (বয়সীয়া অথবা লৰা-ছোৱালীয়েও ইয়াৰ উদাহৰণ দিব পাৰে।)

লৰা-ছোৱালীয়ে চাই আঁকিব পৰাকৈ এটা ঘট আঁকি তাৰ ভিতৰত জ্বলি থকা চাকি আঁকক।

- লৰা-ছোৱালীয়ে ছবিখন বয়সীয়া অথবা সিহঁতৰ মাক-দেউতাকক দেখুৱাওক।
- লৰা-ছোৱালীক এই কথাও ব্যাখ্যা কৰিবলৈ দিয়ক যে আমি যদি তেওঁক বিশ্বাস কৰোঁ তেনেহলে ঈশ্বৰে যে দুৰ্বল লোককো ব্যৱহাৰ কৰে সেই কথা আমাক সোঁৱৰায়।

- সৰ্ববোৰক ডাঙৰ লৰা-ছোৱালীয়ে সহায় কৰক।

কবিতা। গীতমালা ২৩, দুই বা তিনি গৰাকী লৰা-ছোৱালীক আবৃত্তি কৰিবলৈ দিয়ক।

মুখস্থ কৰক মাৰ্ক ৯:৩৫

গিদিয়নৰ দৰে বিশ্বাসেৰে চলাই নিয়া বিষয়ে পদ্য, গীত অথবা নাটক লৰা-ছোৱালীক লিখিবলৈ দিয়ক। সপ্তাহটোত তেওঁলোকে এই কাম কৰিব পাৰে।

প্ৰাৰ্থনা : “হে প্ৰভু, আপুনি সৰ্বশক্তিমান। আপুনি সদায় শত্ৰুৰ বিপক্ষে জয়ী হয়। আমি দুৰ্বল, কিন্তু যি কি নহওঁক, আমি আপোনাৰ শক্তিত বিশ্বাস কৰোঁ। খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমি বিজয়ী হম।”

Copyright © 2004 by Paul-Timothy. Download Paul-Timothy studies freely from www.Paul-Timothy.net.